

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Διασυννοριακές Συγχωνεύσεις Κεφαλαιουχικών Εταιρειών»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Α. Γενικό Μέρος: Επί της αρχής του νόμου

1. Η Οδηγία 2005/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2005, για τις διασυννοριακές συγχωνεύσεις κεφαλαιουχικών εταιρειών (εφεξής Οδηγία) σκοπό έχει τη θέσπιση κανόνων για τη διευκόλυνση των διασυννοριακών συγχωνεύσεων μεταξύ κεφαλαιουχικών εταιρειών τις οποίες διέπει η νομοθεσία διαφορετικών κρατών-μελών και να διευρύνει τη δυνατότητα των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων να αναδιοργανωθούν στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής αγοράς, ενισχύοντας την αποτελεσματικότητα και την ανταγωνιστικότητα της ευρωπαϊκής οικονομίας.

2. Η υιοθέτηση της ανωτέρω Οδηγίας, αποτέλεσμα μακροχρόνιων διαπραγματεύσεων, καλύπτει ένα σημαντικό νομικό κενό στις διεθνείς συναλλαγές. Στο πλαίσιο του διεθνοποιημένου και άκρως ανταγωνιστικού οικονομικού περιβάλλοντος, διαρκώς αυξανόμενη εμφανίζεται η τάση για διεθνείς συμπράξεις, κοινές επιχειρηματικές δραστηριότητες, συγχωνεύσεις και άλλες μορφές διασύνδεσης επιχειρηματικών δραστηριοτήτων που εξασφαλίζουν καλύτερη πρόσβαση στην παγκόσμια αγορά. Η ανάγκη αυτή για διεθνείς συνεργασίες απαντά με μεγαλύτερη συχνότητα στην περίπτωση επιχειρήσεων προερχόμενων από μικρές αγορές, όπως η ελληνική, οι οποίες δεν διαθέτουν τέτοιο μέγεθος, ώστε να επιτυγχάνουν οικονομίες κλίμακας αντίστοιχες των ανταγωνιστών τους.

3. Η πλέον ολοκληρωμένη στρατηγική διεθνούς συγκέντρωσης επιχειρήσεων είναι μέσω διασυννοριακής συγχώνευσης, με την οποία επέρχεται ένωση, με (οιονεί) καθολική διαδοχή, των περιουσιών δύο ή περισσότερων εταιρειών με έδρα σε διαφορετικά κράτη, χωρίς εκκαθάριση, κατά τρόπο ώστε τουλάχιστον μία από αυτές να παύει να υπάρχει, ενώ η προκύπτουσα από τη συγχώνευση εταιρεία να αποτελεί συνέχεια των συγχωνευόμενων, οι μέτοχοι δε της εξαφανιζόμενης να μετέχουν εφεξής στην απορροφούσα ή τη νέα εταιρεία. Η περιέλευση με μία και μόνη πράξη του συνόλου της περιουσίας μίας ή περισσότερων εταιρειών σε άλλη, ενώ διασφαλίζεται η νομική συνέχεια των νομικών προσώπων, επιτρέπει στις επιχειρήσεις την πλήρη αξιοποίηση της δυναμικότητάς τους, μέγιστη επιχειρηματική απόδοση και αξιοποίηση οικονομικών κλίμακας, με εφευρετικές συνθέσεις για την ανταγωνιστικότητά τους.

4. Παρά τη διαρκώς αυξανόμενη οικονομική σημασία που έχουν αποκτήσει οι διεθνείς συγχωνεύσεις στο πλαίσιο της διεθνοποιημένης αγοράς, η απουσία ενός ενιαίου ρυθμιστικού πλαισίου και η ασάφεια σχετικά με το νομικό καθεστώς και το εφαρμοστέο δίκαιο που τις διέπει, συνεπεία της ιδιωτικοδιεθνολογικής σώρευσης περισσότερων εννόμων τάξεων, δυσχεραίνουν την εκτέλεσή τους. Στις περισσότερες έννομες τάξεις απουσιάζει νομοθετική ρύθμιση για την καταχώριση των διασυννοριακών συγχωνεύσεων στα εθνικά μητρώα, με αποτέλεσμα να επικρατεί νομική αβεβαιότητα για το καθεστώς τους, μία αβεβαιότητα που πλήττει και την ελκυστικότη-

τά τους ως μηχανισμού συνεργασίας και ανασυγκρότησης μεταξύ των επιχειρήσεων, ενώ υπάρχουν και έννομες τάξεις στις οποίες ρητά δεν επιτρέπονται οι διεθνείς συγχωνεύσεις. Εξάλλου, παρά την εναρμόνιση που έχει επιτευχθεί αναφορικά με τις «εγχώριες» συγχωνεύσεις, δύναμει της Οδηγίας 78/855/ΕΚ, οι διαφορές μεταξύ των εννόμων τάξεων των επί μέρους κρατών-μελών παραμένουν ουσιαστικές και αποτελούν εμπόδιο για την υλοποίηση διασυννοριακών ενδοκοινοτικών συγχωνεύσεων. Απέναντι σε αυτό το νομικό κενό, οι επιχειρήσεις αναγκάζονται να προσφεύγουν σε εναλλακτικούς μηχανισμούς και σε περίπλοκες και δαπανηρές νομικές κατασκευές, που έχουν κατά κανόνα ως συνέπεια τη λύση της απορροφούμενης εταιρείας, γεγονός που επιφέρει φορολογικές επιβαρύνσεις.

5. Στο ελληνικό δίκαιο, όπως και στην πλειοψηφία των ευρωπαϊκών εννόμων τάξεων, δεν ρυθμίζεται ρητά το επιτρεπτό των διασυννοριακών συγχωνεύσεων ελληνικών εταιρειών με αλλοδαπές, με εξαίρεση το ζήτημα της φορολογικής αντιμετώπισης των διασυννοριακών συγχωνεύσεων, για το οποίο επήλθε πλήρης εναρμόνιση σε κοινοτικό επίπεδο. Κατά την κρατούσα όμως άποψη, η διασυννοριακή συγχώνευση, θεωρητικά και υπό τον όρο της αμοιβαιότητας, είναι δυνατή στο ελληνικό δίκαιο, παρά την απουσία ειδικών διατάξεων περί διασυννοριακών συγχωνεύσεων, με κύριο αναλογικό επιχείρημα, ότι κατά το ελληνικό δίκαιο ο έτερος μηχανισμός εταιρικής κινητικότητας που συνεπάγεται μεταβολή εθνικότητας, η μεταφορά της έδρας στην αλλοδαπή, προβλέπεται ρητά, με μόνη προϋπόθεση την οριζόμενη αυξημένη πλειοψηφία και απαρτία.

6. Η παρατηρούμενη δυσχέρεια και πολυπλοκότητα στην πραγμάτωση διασυννοριακών συγχωνεύσεων εντός της Κοινότητας δεν συνάδει με την υλοποίηση της ενιαίας εσωτερικής αγοράς, η εύρυθμη και αποτελεσματική λειτουργία της οποίας προϋποθέτει την ενίσχυση της συνεργασίας και την ευχέρεια αναδιάρθρωσης και οργανωτικής ενοποίησης των παραγωγικών δομών σε κοινοτικό επίπεδο. Για το σκοπό αυτόν, κρίθηκε απαραίτητη η θέσπιση ενός ομοιόμορφου νομικού πλαισίου που να γεφυρώνει τις διαφορετικές έννομες τάξεις στις οποίες έχουν την έδρα τους οι υπό συγχώνευση επιχειρήσεις, αφομοιώνοντας τις ασυμβατότητες που προκύπτουν από την εφαρμογή δύο ή και περισσότερων εθνικών δικαίων.

7. Στην ανάγκη κάλυψης του νομικού κενού και καθιέρωσης ενός ενιαίου κανονιστικού πλέγματος που θα διέπει τις διασυννοριακές συγχωνεύσεις, στοχεύει η υπό ενσωμάτωση με τον παρόντα νόμο Οδηγία, η οποία παρέχει στις ευρωπαϊκές εταιρείες ένα κατάλληλο νομικό μέσο, το οποίο καθιστά νομικά δυνατή τη διενέργεια διασυννοριακών συγχωνεύσεων, με πρωταρχικό μέλημα την ασφάλεια δικαίου και την περιστολή των εξόδων και των διοικητικών εμποδίων. Περαιτέρω, και υπό το φως της πρόσφατης απόφασης της Επιτροπής να αναστείλει τις εργασίες υιοθέτησης της Οδηγίας για τη διασυννοριακή μεταφορά της έδρας, η πρακτική αξία του μηχανισμού της διασυννοριακής συγχώνευσης αναβαθμίζεται κατά πολύ, καθώς αποτελεί το μοναδικό μέσο κινητικότητας των εταιρειών εντός του ευρωπαϊκού χώρου.

8. Η Οδηγία, το πεδίο εφαρμογής της οποίας καλύπτει όλους τους τύπους κεφαλαιουχικών εταιρειών, διαπνέεται από την αρχή ότι, για κάθε συμμετέχουσα σε διασυννοριακή συγχώνευση εταιρεία και για ζητήματα όπως οι προϋποθέσεις και η προπαρασκευαστική διαδικασία της

συγχώνευσης, ισχύουν επιμεριστικώς οι διατάξεις και διατυπώσεις της εθνικής νομοθεσίας, οι κανόνες δηλαδή που διέπουν κάθε εταιρεία σε περίπτωση «εγχώριας» συγχώνευσης, ενώ για ζητήματα που άπτονται της διασυννοριακής φύσης της συγχώνευσης και απαιτούν ομοιόμορφη νομική αντιμετώπιση, εφαρμόζονται οι ουσιαστικού δικαίου ρυθμίσεις της ίδιας της Οδηγίας, όπως ενσωματώνονται με το παρόν σχέδιο νόμου.

9. Αποβλέποντας στην προστασία των ομάδων συμφερόντων που επηρεάζονται από τη διασυννοριακή συγχώνευση, εταίρους μειοψηφίας και τρίτους πιστωτές, θεσπίζεται πλαίσιο πληροφόρησης και προστατευτικών δικαιωμάτων. Μέρηματα γίνεται και για τα δικαιώματα των εργαζομένων, με την εξασφάλιση της συνέχειας των δικαιωμάτων τους στο πλαίσιο της ενιαίας εταιρείας. Ειδικό καθεστώς προβλέπεται στην περίπτωση που σε μία εκ των συγχωνευόμενων εταιρειών ισχύει σύστημα συμμετοχής των εργαζομένων στη διοίκηση της εταιρείας.

10. Δεδομένης της υποχρέωσης των κρατών-μελών να συμμορφωθούν με την Οδηγία έως τις 15 Δεκεμβρίου 2007, απαραίτητη είναι η θέσπιση στο ελληνικό δίκαιο των αναγκαίων νομοθετικών διατάξεων, μέσω των οποίων θα καθίστανται εφικτές οι διασυννοριακές συγχωνεύσεις με συμμετοχή ημεδαπών κεφαλαιουχικών εταιρειών, καθώς και οι διασυννοριακές συγχωνεύσεις μεταξύ εταιρειών διαφορετικών κρατών-μελών, η προκύπτουσα εκ των οποίων εταιρεία έχει την έδρα της στην ημεδαπή.

Β. Ειδικό μέρος: Επί των άρθρων του νόμου

Στο άρθρο 1 ορίζεται ο σκοπός του σχεδίου νόμου και το πεδίο εφαρμογής του. Στην τρίτη παράγραφο προβλέπεται η εξαίρεση των Οργανισμών Συλλογικών Επενδύσεων σε Κινητές Αξίες (ΟΣΕΚΑ) από το πεδίο εφαρμογής του σχεδίου νόμου.

Με τις διατάξεις του άρθρου 2 ορίζονται τα βασικά εννοιολογικά στοιχεία των διατάξεων του σχεδίου νόμου.

Στις ημεδαπές κεφαλαιουχικές εταιρείες, οι οποίες μπορούν να συμμετάσχουν σε διασυννοριακή συγχώνευση βάσει του κανονιστικού πλαισίου του σχεδίου νόμου, εκτός των γνωστών κεφαλαιουχικών εταιρικών τύπων της ΑΕ, της ΕΠΕ και της ετερόρρυθμης κατά μετοχές εταιρείας, εντάσσεται η Ευρωπαϊκή Εταιρεία (ΣΕ) με έδρα στην Ελλάδα, αφού, σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 1 Κανονισμού 2157/2001, θεωρείται ανώνυμη εταιρεία υπαγόμενη στο δίκαιο του κράτους-μέλους της καταστατικής έδρας, αλλά και κάθε τύπος εταιρείας που συγκροτώνει τα χαρακτηριστικά κεφαλαιουχικής εταιρείας.

Στο ρυθμιστικό πεδίο του σχεδίου νόμου υπάγονται, κατά το πρότυπα της εθνικής νομοθεσίας, οι δύο κύριες μορφές συγχώνευσης, η συγχώνευση με απορρόφηση και η συγχώνευση με σύσταση νέας εταιρείας, και η απλοποιημένη περίπτωση της απορρόφησης από εταιρεία που κατέχει το σύνολο των τίτλων-μεριδίων.

Στην τρίτη όμως παράγραφο του παρόντος άρθρου εισάγεται μία εξαίρεση αναφορικά με το ύψος του μέγιστου επιτρεπόμενου εξοφλητικού ποσού σε μετρητά. Στο ελληνικό δίκαιο (άρθρο 68 παρ. 2 του κ.ν. 2190/1920), επιτρέπεται η απόδοση στους μετόχους των απορροφούμενων εταιρειών μετρητών (αντί μετοχών), υπό τον όρο το ποσό να μην είναι μεγαλύτερο του 10% της ονομαστικής αξίας όλων των παραχωρούμενων μετοχών. Με την παρούσα διάταξη, το ποσό αυτό σε μετρητά μπορεί να υπερβαίνει το ποσοστό του 10%, εφόσον η νομο-

θεσία ενός τουλάχιστον κράτους-μέλους, στην οποία υπάγεται αλλοδαπή συγχωνευόμενη εταιρεία, το επιτρέπει.

Η τελευταία παράγραφος προβλέπει τη συμμετοχή σε διασυννοριακή συγχώνευση κεφαλαιουχικών εταιρειών διαφορετικού τύπου (π.χ. ελληνικής ΑΕ με γερμανική GmbH). Η πρόβλεψη αυτή είναι σύμφωνη με την πρόσφατη νομολογία του ΔΕΚ, (απόφαση «Sevic» C-411/03 της 13.12.2005, ΔΕΕ 2006, 282, ΕΕμπΔ 2006, 346) με την οποία αναγνωρίζεται ρητώς το δικαίωμα του «συγχωνεύειν» και του «συγχωνεύεσθαι» όλων αδιακρίτως των εταιρειών και η υιοθέτησή της κρίνεται ως η πλέον ενδεδειγμένη, καθώς συμβάλλει στη διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής των διασυννοριακών συγχωνεύσεων και συμπλέει με το φιλελεύθερο πνεύμα τόσο της κοινοτικής όσο και της εθνικής νομολογίας.

Το άρθρο 3 προβλέπει την κατάρτιση κοινού σχεδίου συγχώνευσης από τις διοικήσεις των συγχωνευόμενων εταιρειών, προσδιορίζοντας το ελάχιστο περιεχόμενο του σχεδίου αυτού. Οι συγχωνευόμενες εταιρείες μπορούν να συμπεριλάβουν πρόσθετα στοιχεία.

Προκειμένου να καλυφθεί η ανάγκη πληροφόρησης εταίρων και πιστωτών για την αλλοδαπή συγχωνευόμενη εταιρεία, το άρθρο 4 επιτάσσει τη δημοσίευση του συντάσσόμενου από τη διοίκηση της ημεδαπής συγχωνευόμενης εταιρείας κοινού σχεδίου συγχώνευσης κατά τα προβλεπόμενα από τις ανάλογες διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας. Σύμφωνα με το άρθρο αυτό, η καταχώριση του σχεδίου γίνεται στο Τμήμα του Γενικού Εμπορικού Μητρώου (ΓΕΜΗ) της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου του Υπουργείου Ανάπτυξης τουλάχιστον έναν μήνα πριν από την ημερομηνία σύγκλησης της γενικής συνέλευσης, ενώ η δημοσίευση σχετικής ανακοίνωσης στο ΦΕΚ ΑΕ - ΕΠΕ και ΓΕΜΗ πρέπει να περιλαμβάνει υποχρεωτικά τα αναφερόμενα στοιχεία.

Στο άρθρο 5 προβλέπεται η υποχρέωση σύνταξης έκθεσης για τη συγχώνευση από το όργανο διοίκησης, η οποία τίθεται στη διάθεση των εταίρων και των εκπροσώπων των εργαζομένων τουλάχιστον έναν μήνα πριν από την ημερομηνία της γενικής συνελεύσεως.

Το άρθρο 6 προβλέπει την υποχρέωση σύνταξης έκθεσης από ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες, η οποία πρέπει να περιλαμβάνει τα στοιχεία που ορίζουν οι διατάξεις του άρθρου 71 του κ.ν. 2190/1920 περί ανωνύμων εταιρειών.

Περαιτέρω και με σκοπό την περιστολή των δαπανών, προβλέπεται η δυνατότητα σύνταξης ενιαίας γραπτής έκθεσης, προοριζόμενης για το σύνολο των εταίρων, καθώς και η ευχέρεια παράλειψης της εξέτασης του κοινού σχεδίου διασυννοριακής συγχώνευσης και της σύνταξης σχετικής έκθεσης από τους ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες, εφόσον συμφωνεί το σύνολο των εταίρων καθεμιάς από τις εταιρείες που συμμετέχουν στη διασυννοριακή συγχώνευση.

Το άρθρο 7 θεσπίζει την υποχρέωση έγκρισης του σχεδίου διασυννοριακής συγχώνευσης από τη γενική συνέλευση. Για τον τρόπο σύγκλησης της γενικής συνέλευσης και τα απαιτούμενα ποσοστά απαρτίας και πλειοψηφίας ανά εταιρικό τύπο, εφαρμόζονται αναλόγως οι αντίστοιχες διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας.

Ειδική μνεία γίνεται στην έγκριση της συγχώνευσης σε περίπτωση που υπάρχουν περισσότερες κατηγορίες μετοχών ή όταν υπάρχουν δανειστές με ομολογίες μετατρέψιμες σε μετοχές.

Επιπλέον, προβλέπεται η δυνατότητα της γενικής συνέλευσης να θέσει ως όρο πραγματοποίησης της διασυνοριακής συγχώνευσης την εκ μέρους της ρητή επικύρωση των διατυπώσεων εφαρμογής για τη συμμετοχή των εργαζομένων στην προκύπτουσα εταιρεία. Με τον τρόπο αυτόν, συγχωνευόμενη εταιρεία δεν μπορεί να υποχρεωθεί προς υπαγωγή σε ένα καθεστώς συμμετοχής εργαζομένων το οποίο δεν εγκρίνουν οι εταίροι της.

Στο άρθρο 8 διασφαλίζονται με δικαστική παρέμβαση τα δικαιώματα των εταίρων ημεδαπής συγχωνευόμενης εταιρείας, οι οποίοι αντιτάχθηκαν στη λήψη της απόφασης για συγχώνευση, με την πρόβλεψη: (α) δικαιώματος εξαγοράς των τίτλων-μεριδίων τους εντός μηνός από την ημερομηνία διενέργειας της Γενικής Συνέλευσης, εφόσον η προκύπτουσα από τη συγχώνευση εταιρεία έχει την έδρα της σε άλλο κράτος-μέλος, κατ' αναλογία προς το αντίστοιχο δικαίωμα εξόδου που προβλέπεται κατά τη μεταφορά της έδρας στην αλλοδαπή, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 49α του κ.ν. 2190/1920, καθώς και (β) δικαιώματος να αξιώσουν την καταβολή αποζημίωσης, όταν η σχέση ανταλλαγής είναι ιδιαίτερα δυσμενής για αυτούς, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 77α του κ.ν. 2190/1920. Η τελευταία όμως προστατευτική της μειοψηφίας διαδικασία αποζημίωσης εφαρμόζεται, μόνον εφόσον αντίστοιχη διαδικασία προβλέπεται και από τις νομοθεσίες των λοιπών συγχωνευόμενων εταιρειών, ή εφόσον οι εταίροι των λοιπών συγχωνευόμενων εταιρειών, οι οποίες διέπονται από το δίκαιο κρατών-μελών όπου παρόμοια διαδικασία δεν προβλέπεται, αποδεχθούν ρητά κατά την έγκριση του σχεδίου διασυνοριακής συγχώνευσης τη δυνατότητα αυτή της μειοψηφίας. Το αποτέλεσμα των διαδικασιών αυτών θα είναι δεσμευτικό για την προκύπτουσα εταιρεία και το σύνολο των εταίρων.

Ως προς την προστασία των δικαιωμάτων των πιστωτών ημεδαπής συγχωνευόμενης ανώνυμης εταιρείας ή εταιρείας περιορισμένης ευθύνης, ισχύουν αναλογικά οι διατάξεις των άρθρων 70 του κ.ν. 2190/1920 και 54 του ν. 3190/1955 αντιστοίχως.

Με τις διατάξεις του άρθρου 9 ορίζεται η αρμόδια στην ημεδαπή αρχή για τον έλεγχο της νομιμότητας της παρασκευαστικής της συγχώνευσης διαδικασίας και την έκδοση του πιστοποιητικού με το οποίο βεβαιώνεται η ορθή εκτέλεση εκ μέρους της ημεδαπής εταιρείας που συμμετέχει στη συγχώνευση των πράξεων και των διατυπώσεων που προηγούνται της συγχωνεύσεως. Η έκδοση του εν λόγω πιστοποιητικού δεν επηρεάζεται από την αναφερόμενη στο προηγούμενο άρθρο διαδικασία αποζημίωσης της μειοψηφίας.

Με τις διατάξεις του άρθρου 10 καθορίζεται η αρμόδια αρχή για τον έλεγχο της νομιμότητας και την έγκριση της διασυνοριακής συγχώνευσης, στην περίπτωση κατά την οποία η προκύπτουσα από τη διασυνοριακή συγχώνευση εταιρεία έχει την έδρα της στην ημεδαπή. Ο έλεγχος γίνεται βάσει των υποβληθέντων από τις συγχωνευόμενες εταιρείες πιστοποιητικών του προηγούμενου άρθρου και επικεντρώνεται κυρίως στο εάν οι γενικές συνελεύσεις ενέκριναν το κοινό σχέδιο διασυνοριακής συγχώνευσης υπό τους ίδιους όρους, και εάν έχει επιτευχθεί συμφωνία για τη συμμετοχή των εργαζομένων στην προκύπτουσα εταιρεία, σύμφωνα με το άρθρο 14 του παρόντος.

Διευκρινίζεται ότι μετά την έγκριση της διασυνοριακής συγχώνευσης από την αρμόδια αρχή του παρόντος νό-

μου, η εποπτεία της απορροφούσας εταιρείας, θα παραμένει στην αρμοδιότητα της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης ή Δικαστικής Αρχής, στο Μητρώο της οποίας είχε καταχωρισθεί προ της συγχώνευσης η εταιρεία.

Στο άρθρο 11 καθορίζεται απ' ενός μεν ο τύπος της σύμβασης διασυνοριακής συγχώνευσης, στην περίπτωση που η απορροφούσα ή η προκύπτουσα από τη διασυνοριακή συγχώνευση εταιρεία έχει έδρα στην ημεδαπή, και αφετέρου η έναρξη ισχύος της. Σε περίπτωση καταχώρισης της προκύπτουσας εταιρείας στην ημεδαπή, η διασυνοριακή συγχώνευση ολοκληρώνεται με την καταχώριση της εγκριτικής πράξης του Υπουργού Ανάπτυξης, η οποία έχει συστατικό χαρακτήρα, στο Τμήμα του Γενικού Εμπορικού Μητρώου (ΓΕΜΗ) της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου του Υπουργείου Ανάπτυξης.

Με τις διατάξεις του άρθρου 12 προβλέπονται τα αποτελέσματα της διασυνοριακής συγχώνευσης, κατ' αντιστοιχία με τα αντίστοιχα αποτελέσματα των «εγχώριων» συγχωνεύσεων. Περαιτέρω, χάριν ευελιξίας και επίστευσης της διαδικασίας, η παράγραφος 3 προβλέπει ότι σε περίπτωση που απαιτούνται ιδιαίτερες διατυπώσεις για τη μεταβίβαση ορισμένων περιουσιακών στοιχείων, αυτές τηρούνται από την προκύπτουσα από τη συγχώνευση εταιρεία.

Το άρθρο 13 σκοπό έχει την απλοποίηση της διαδικασίας της διασυνοριακής συγχώνευσης στην περίπτωση της συγχώνευσης δύο εταιρειών εκ των οποίων η απορροφούσα κατέχει ήδη το σύνολο των τίτλων – μετοχών της απορροφούμενης εταιρείας, οπότε και ανάλογα δικαιώματα ψήφου στη γενική συνέλευση της απορροφούμενης.

Με τις διατάξεις του άρθρου 14 θεσπίζεται η συμμετοχή των εργαζομένων στην προκύπτουσα εταιρεία και τίθεται ως γενικός κανόνας η εφαρμογή του ημεδαπού δικαίου περί συμμετοχής εργαζομένων.

Στη δεύτερη και την τρίτη παράγραφο επισημαίνεται ότι το ελληνικό δίκαιο δεν εφαρμόζεται στις περιπτώσεις όπου μία τουλάχιστον από τις συγχωνευόμενες εταιρείες έχει άνω των 500 εργαζομένων και υπόκειται σε καθεστώς συμμετοχής εργαζομένων ή το ελληνικό δίκαιο είτε δεν προβλέπει το ίδιο επίπεδο συμμετοχής εργαζομένων, όπως ισχύει στις οικείες συγχωνευόμενες εταιρείες είτε δεν προβλέπει τα ίδια δικαιώματα συμμετοχής για τους εργαζομένους στις εγκαταστάσεις της προκύπτουσας εταιρείας σε άλλα κράτη-μέλη με εκείνα των εργαζομένων στην Ελλάδα. Στο σημείο αυτό ενεργοποιείται η αρχή της διατήρησης των κεκτημένων δικαιωμάτων (αρχή "πριν - μετά"). Ως εκ τούτου, η συμμετοχή των εργαζομένων αποτελεί αντικείμενο ρυθμίσεων με βάση συγκεκριμένες διατάξεις της νομοθεσίας για την Ευρωπαϊκή Εταιρεία, δηλαδή και στην περίπτωση των διασυνοριακών συγχωνεύσεων κεφαλαιουχικών εταιρειών καθιερώνεται παρόμοια με την Ευρωπαϊκή Εταιρεία διαδικασία δύο επιπέδων. Το πρώτο επίπεδο αφορά τις διαπραγματεύσεις μεταξύ των εργαζομένων διά της Ειδικής Διαπραγματευτικής Ομάδας (Ε.Δ.Ο.) και των σχετικών οργάνων των εταιρειών, οι οποίες μπορεί να καταλήξουν σε γραπτή συμφωνία για το καθεστώς συμμετοχής εργαζομένων στην προκύπτουσα εταιρεία. Το δεύτερο επίπεδο έχει σχέση με την εφαρμογή των διατάξεων αναφοράς, σε περίπτωση που δεν επιτευχθεί συμφωνία.

Εκτός από την περίπτωση της συμφωνίας των μερών, προϋπόθεση για την εφαρμογή των διατάξεων αναφοράς συνιστά και η ύπαρξη, σε μία τουλάχιστον από τις

συμμετέχουσες εταιρείες, μίας ή περισσότερων μορφών συμμετοχής εργαζομένων, που καλύπτουν τουλάχιστον το 1/3 του συνολικού αριθμού των εργαζομένων όλων των συμμετεχουσών εταιρειών. Εάν οι εργαζόμενοι δεν καλύπτονται από το εν λόγω ποσοστό, τότε η Ε.Δ.Ο. μπορεί να επικαλεσθεί την ενεργοποίηση των διατάξεων αναφοράς.

Στην τέταρτη παράγραφο, προβλέπεται η δυνατότητα των σχετικών οργάνων των συγχωνευόμενων εταιρειών να εφαρμόζουν τις διατάξεις αναφοράς, χωρίς να προβαίνουν σε διαπραγματεύσεις με την Ε.Δ.Ο., έτσι ώστε να επισπευσθούν οι διαδικασίες συγχώνευσης. Η Ε.Δ.Ο. μπορεί να αποφασίζει, με την πλειοψηφία των 2/3 των μελών της που εκπροσωπούν τα 2/3 τουλάχιστον των εργαζομένων από δύο τουλάχιστον κράτη-μέλη, να μην προχωρήσει στη διαδικασία διαπραγματεύσεων ή να τις τερματίσει και να βασισθεί στους κανόνες περί συμμετοχής της Ελλάδας.

Με τις διατάξεις της πέμπτης παραγράφου ορίζεται ότι η προκύπτουσα εταιρεία αποκτά υποχρεωτικά νομική μορφή που επιτρέπει την άσκηση δικαιωμάτων συμμετοχής, εφόσον βεβαιώς ισχύουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 2, δηλαδή ο σκοπός είναι να αποτρέψουν την προκύπτουσα εταιρεία από το να χρησιμοποιήσει νομικές μορφές που αποκλείουν τη συμμετοχή των εργαζομένων.

Στην έκτη παράγραφο προβλέπεται η υποχρέωση της προκύπτουσας εταιρείας να λαμβάνει μέτρα προκειμένου να διασφαλίσει τα δικαιώματα συμμετοχής των εργαζομένων για τρία έτη από την έναρξη ισχύος της συγχώνευσης, σε περίπτωση που πραγματοποιηθούν μεταγενέστερες εγχώριες συγχωνεύσεις. Δηλαδή, στην περίπτωση συγχώνευσης με σύσταση νέας εταιρείας, εάν το εθνικό δίκαιο δεν προβλέπει δικαιώματα συμμετοχής και η εγχώρια συγχώνευση λάβει χώρα μετά την τριετή περίοδο, η νέα εταιρεία δεν θα υπόκειται σε καθεστώς συμμετοχής. Στην αντίθετη περίπτωση, εάν η εγχώρια συγχώνευση λάβει χώρα πριν λήξει η τριετής περίοδος, η νέα εταιρεία πρέπει να διασφαλίσει ότι τα δικαιώματα συμμετοχής διατηρούνται τουλάχιστον μέχρι τη λήξη της τριετούς περιόδου.

Στην περίπτωση συγχώνευσης με απορρόφηση, εάν η απορροφούσα εταιρεία λειτουργούσε με καθεστώς συμμετοχής και το εθνικό δίκαιο δεν προβλέπει συμμετοχή, τότε δεν υπάρχει λόγος τροποποίησης των υφιστάμενων ρυθμίσεων περί συμμετοχής ακόμη και μετά τη λήξη της τριετούς περιόδου. Εάν η απορροφούμενη εταιρεία λειτουργούσε με καθεστώς συμμετοχής και το εθνικό δίκαιο δεν προβλέπει συμμετοχή, η απορροφούσα εταιρεία πρέπει να διασφαλίσει ότι τα δικαιώματα συμμετοχής διατηρούνται τουλάχιστον μέχρι τη λήξη της τριετούς περιόδου.

Τέλος, με τις διατάξεις της τελευταίας παραγράφου προβλέπεται η γνωστοποίηση του αριθμού των εργαζομένων, καθώς και του αριθμού των εκπροσώπων αυτών στην Κοινωνική Επιθεώρηση της περιοχής.

Με τις διατάξεις του άρθρου 15 αποκλείεται η δυνατότητα κήρυξης συγχωνεύσεως ως άκυρης μετά την καταχώριση της εγκριτικής της πράξης στο μητρώο. Με την πλήρη θεραπευτική ενέργεια που αναπτύσσει η καταχώριση, περιστελλεται δραστικά το χρονικό πλαίσιο προβολής ενδεχόμενων λόγων ακυρότητας, προάγοντας την ασφάλεια δικαίου για όλους τους τρίτους συναλλασσόμενους.

Στο άρθρο 16 προβλέπεται η συμπληρωματική και αναλογική εφαρμογή των διατάξεων της ελληνικής νομοθεσίας περί συγχωνεύσεων ανωνύμων εταιρειών και εταιρειών περιορισμένης ευθύνης για τα μη ρυθμιζόμενα από τον παρόντα νόμο ζητήματα, σύμφωνα με τη βασική αρχή που διέπει τη διαδικασία διασυννοριακής συγχώνευσης, κατά την οποία η συγχώνευση αυτή, ελλείψει αντίθετης διατάξεως της Οδηγίας, δικαιολογούμενη από τη διασυννοριακή φύση της πράξης, διέπεται σε κάθε κράτος-μέλος επιμεριστικά από τις αρχές και τους κανόνες που διέπουν τις συγχωνεύσεις μεταξύ επιχειρήσεων που υπάγονται αποκλειστικά στη νομοθεσία αυτού του κράτους-μέλους («εγχώριες» συγχωνεύσεις). Αναφορικά δε με το ρόλο των εργαζομένων, παραπομπή γίνεται στις διατάξεις του ν. 3412/2005 περί Ευρωπαϊκής Εταιρείας και του π.δ. 91/2006 περί του ρόλου των εργαζομένων σε αυτήν.

Στη δεύτερη παράγραφο διασαφηνίζεται το μεταβατικό μητρώο καταχωρίσεων μέχρι την έναρξη ισχύος του ΓΕΜΗ.

Με την τρίτη παράγραφο ορίζεται ότι σε περίπτωση διασυννοριακής συγχώνευσης όπου συμμετέχει ημεδαπό πιστωτικό ίδρυμα κατά την έννοια του ν. 3601/2007 (ΦΕΚ 178/Α' /1.8.2007), δεν θίγονται με τον παρόντα νόμο οι διατάξεις του προαναφερθέντος νόμου.

Στο άρθρο 17 τίθεται ο χρόνος έναρξης ισχύος των νέων ρυθμίσεων για τις διασυννοριακές συγχωνεύσεις.

Στο άρθρο 18 ορίζεται η έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

Αθήνα, 24 Απριλίου 2009

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Πρ. Παυλόπουλος

Ι. Παπαθανασίου

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Κ. Χατζηδάκης

Φ. Πάλλη-Πετραλιά

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Ν. Δένδιας

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Διασυννοριακές συγχωνεύσεις κεφαλαιουχικών εταιρειών

Άρθρο 1

Σκοπός και πεδίο εφαρμογής

1. Οι διατάξεις του παρόντος νόμου αποτελούν εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με τις διατάξεις της Οδηγίας 2005/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 26ης Οκτωβρίου 2005 (L310/25.11.2005) σχετικά με τις διασυννοριακές συγχωνεύσεις κεφαλαιουχικών εταιρειών

διαφορετικών κρατών-μελών.

2. Οι διατάξεις του παρόντος νόμου εφαρμόζονται σε κάθε συγχώνευση μίας ή περισσότερων ημεδαπών κεφαλαιουχικών εταιρειών με μία ή περισσότερες κεφαλαιουχικές εταιρείες, οι οποίες έχουν συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία ετέρου κράτους-μέλους και έχουν την καταστατική τους έδρα, την κεντρική τους διοίκηση ή την κύρια εγκατάστασή τους εντός της Κοινότητας (εφεξής: «διασυννοριακή συγχώνευση»), ή όταν η προκύπτουσα από διασυννοριακή συγχώνευση μεταξύ εταιρειών διαφορετικών κρατών-μελών εταιρεία έχει την έδρα της στην ημεδαπή.

3. Οι διατάξεις του παρόντος δεν έχουν εφαρμογή στις διασυννοριακές συγχωνεύσεις στις οποίες μετέχει εταιρεία, η οποία έχει ως αντικείμενο τη συλλογική επένδυση κεφαλαίων που παρέχονται από το κοινό, λειτουργεί βάσει της αρχής της διασποράς των κινδύνων και τα μερίδια της οποίας, εφόσον το ζητήσουν οι κάτοχοί τους, εξαγοράζονται ή εξοφλούνται, άμεσα ή έμμεσα, από τα περιουσιακά στοιχεία της εν λόγω εταιρείας. Οι ενέργειες στις οποίες προβαίνει η εν λόγω εταιρεία, προκειμένου να διασφαλίσει ότι η χρηματιστηριακή αξία των μεριδίων της, δεν αποκλίνει σημαντικά από την καθαρή αξία του ενεργητικού της, λογίζονται ως ισοδύναμες με εξαγορά ή εξόφληση.

Άρθρο 2 Ορισμοί

1. Για την εφαρμογή του παρόντος ως «κεφαλαιουχική εταιρεία» (εφεξής: «εταιρεία») νοείται:

α) η ανώνυμη εταιρεία (Α.Ε.), η εταιρεία περιορισμένης ευθύνης (Ε.Π.Ε.), η ετερόρρυθμη κατά μετοχές εταιρεία και η Ευρωπαϊκή Εταιρεία (SE) με έδρα στην Ελλάδα, και

β) η εταιρεία μετοχικού κεφαλαίου που διαθέτει νομική προσωπικότητα, κατέχει χωριστά περιουσιακά στοιχεία, τα οποία είναι και τα μόνα που καλύπτουν τυχόν οφειλές της εταιρείας, και υπόκειται σύμφωνα με την οικεία εθνική νομοθεσία σε όρους εγγύησης, όπως αυτοί που προβλέπονται στην Οδηγία 68/151/ΕΟΚ για την προστασία των συμφερόντων των εταίρων και των τρίτων.

2. Για την εφαρμογή του παρόντος ως «συγχώνευση» νοείται η πράξη με την οποία:

α) μία ή περισσότερες εταιρείες, οι οποίες λύνονται χωρίς να ακολουθήσει εκκαθάριση, μεταβιβάζουν σε άλλη υφιστάμενη εταιρεία (απορροφούσα) το σύνολο της περιουσίας τους (ενεργητικό και παθητικό) έναντι απόδοσης στους εταίρους τους τίτλων ή μεριδίων του εταιρικού κεφαλαίου, εκδιδομένων από την απορροφούσα εταιρεία και, ενδεχομένως, έναντι καταβολής προς αυτούς χρηματικού ποσού σε μετρητά προς συμψηφισμό των τίτλων που δικαιούνται μη υπερβαίνον το 10% της ονομαστικής αξίας των τίτλων αυτών ή, της λογιστικής τους αξίας σε περίπτωση που οι τίτλοι ή τα μερίδια δεν έχουν ονομαστική αξία ή

β) δύο ή περισσότερες εταιρείες, οι οποίες λύνονται χωρίς να ακολουθήσει εκκαθάριση, μεταβιβάζουν το σύνολο της περιουσίας τους (ενεργητικό και παθητικό), σε εταιρεία, την οποία συνιστούν (νέα εταιρεία), έναντι απόδοσης στους εταίρους τους, τίτλων ή μεριδίων του εταιρικού κεφαλαίου της νέας εταιρείας και, ενδεχομένως, έναντι καταβολής προς αυτούς χρηματικού ποσού σε μετρητά προς συμψηφισμό των τίτλων που δικαιού-

νται, μη υπερβαίνον το δέκα τοις εκατό (10%) της ονομαστικής αξίας των τίτλων αυτών ή, της λογιστικής τους αξίας σε περίπτωση που οι τίτλοι ή τα μερίδια δεν έχουν ονομαστική αξία ή

γ) μία εταιρεία, η οποία λύεται χωρίς να ακολουθήσει εκκαθάριση, μεταβιβάζει το σύνολο της περιουσίας της (ενεργητικό και παθητικό) στην εταιρεία που κατέχει το σύνολο των τίτλων ή μεριδίων του εταιρικού της κεφαλαίου.

3. Κατά παρέκκλιση από την προηγούμενη παράγραφο 2, οι διατάξεις του παρόντος νόμου εφαρμόζονται και στις διασυννοριακές συγχωνεύσεις που γίνονται με καταβολή εξοφλητικού ποσού σε μετρητά που υπερβαίνει το δέκα τοις εκατό (10%) της ονομαστικής αξίας ή, ελλείψει ονομαστικής αξίας, της λογιστικής αξίας των τίτλων ή μετοχών που αντιπροσωπεύουν το κεφάλαιο της εταιρείας που προέκυψε από τη διασυννοριακή συγχώνευση, εφόσον αυτό προβλέπεται από τη νομοθεσία ενός τουλάχιστον κράτους-μέλους, στην οποία υπάγεται αλλοδαπή συγχωνευόμενη εταιρεία.

4. Οι αναφερόμενες στις περιπτώσεις α' και β' της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου ημεδαπές κεφαλαιουχικές εταιρείες δύνανται να συγχωνεύονται με οποιοδήποτε εταιρικού τύπου αλλοδαπή κεφαλαιουχική εταιρεία εμπίπτουσα στο πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας.

Άρθρο 3 Κοινό σχέδιο διασυννοριακής συγχώνευσης

Τα όργανα διεύθυνσης ή διοίκησης καθεμίας από τις εταιρείες που συγχωνεύονται καταρτίζουν το κοινό σχέδιο διασυννοριακής συγχώνευσης. Το σχέδιο σύμβασης που συντάσσεται από τα όργανα διοίκησης ημεδαπής συγχωνευόμενης εταιρείας πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον τα εξής στοιχεία:

α) τον εταιρικό τύπο, την επωνυμία και την καταστατική έδρα των συγχωνευόμενων εταιρειών, καθώς και τα αντίστοιχα στοιχεία για την εταιρεία που προκύπτει από τη διασυννοριακή συγχώνευση·

β) τη σχέση ανταλλαγής των τίτλων ή μεριδίων του εταιρικού κεφαλαίου, καθώς και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, το ύψος του εξοφλητικού ποσού σε μετρητά·

γ) τους όρους επιμερισμού των τίτλων ή μεριδίων εταιρικού κεφαλαίου της εταιρείας που προκύπτει από τη διασυννοριακή συγχώνευση·

δ) τις πιθανές επιπτώσεις από τη διασυννοριακή συγχώνευση στην απασχόληση των εργαζομένων στις εταιρείες που συγχωνεύονται·

ε) την ημερομηνία από την οποία οι τίτλοι ή τα μερίδια εταιρικού κεφαλαίου παρέχουν δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη, καθώς και κάθε ειδικό όρο σχετικά με το δικαίωμα αυτό·

στ) την ημερομηνία από την οποία οι πράξεις των συγχωνευόμενων εταιρειών θεωρούνται από λογιστική άποψη, ότι γίνονται για λογαριασμό της εταιρείας που προκύπτει από τη διασυννοριακή συγχώνευση·

ζ) τα δικαιώματα που εξασφαλίζονται από την εταιρεία που προκύπτει από τη συγχώνευση στους εταίρους που έχουν ειδικά δικαιώματα ή στους δικαιούχους εκ τίτλων διαφορετικών από τις μετοχές ή τα μέτρα που προτείνονται για αυτούς·

η) τυχόν ειδικά πλεονεκτήματα που παρέχονται στους εμπειρογνώμονες που εξετάζουν το σχέδιο διασυννοριακής συγχώνευσης ή στα μέλη των διοικητικών, διευθυ-

ντικών, εποπτικών ή ελεγκτικών οργάνων των εταιρειών που συγχωνεύονται·

θ) το καταστατικό της εταιρείας που προκύπτει από τη διασυννοριακή συγχώνευση·

ι) εφόσον απαιτείται, πληροφορίες για τις διαδικασίες σύμφωνα με τις οποίες καθορίζονται, κατά το άρθρο 14 του παρόντος, οι κανόνες που διέπουν το ρόλο των εργαζομένων στον καθορισμό των δικαιωμάτων συμμετοχής τους στην εταιρεία που προκύπτει από τη διασυννοριακή συγχώνευση·

ια) πληροφορίες σχετικά με την αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού που μεταβιβάζονται στην εταιρεία που προκύπτει από τη διασυννοριακή συγχώνευση·

ιβ) τις ημερομηνίες των λογαριασμών των εταιρειών που συγχωνεύονται οι οποίοι χρησιμοποιήθηκαν για τον καθορισμό των όρων της διασυννοριακής συγχώνευσης.

Άρθρο 4 Δημοσιότητα

Το κοινό σχέδιο διασυννοριακής συγχώνευσης, στην οποία συμμετέχει ημεδαπή εταιρεία, καταχωρείται, μετά τον έλεγχο από τη Διεύθυνση Ανωρύμων Εταιρειών και Πίστωσης της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου του Υπουργείου Ανάπτυξης, στο Τμήμα Γενικού Εμπορικού Μητρώου (ΓΕΜΗ) της Γραμματείας αυτής, τουλάχιστον ένα μήνα πριν από την ημερομηνία σύγκλησης της γενικής συνέλευσης, η οποία θα λάβει την απόφαση συγχώνευσης, σχετική δε ανακοίνωση δημοσιεύεται στο ΦΕΚ ΑΕ - ΕΠΕ και ΓΕΜΗ και περιλαμβάνει τουλάχιστον τα παρακάτω στοιχεία:

α) τον εταιρικό τύπο, την επωνυμία και την καταστατική έδρα των εταιρειών που συγχωνεύονται·

β) το μητρώο στο οποίο έχουν κατατεθεί οι κατά την παράγραφο 2 του άρθρου 3 της Οδηγίας 68/151/ΕΟΚ πράξεις καθεμιάς από τις εταιρείες που συγχωνεύονται, καθώς και τον αντίστοιχο αριθμό καταχωρίσεως·

γ) μνεία, για καθεμιά από τις εταιρείες που συγχωνεύονται, του τρόπου με τον οποίο θα ασκούνται τα δικαιώματα των πιστωτών και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, των μετόχων της μειοψηφίας των εταιρειών που συγχωνεύονται, καθώς και τις διευθύνσεις των εταιρειών στις οποίες μπορούν να ζητηθούν, ανέξοδα, εκτενείς πληροφορίες για τους τρόπους άσκησης των δικαιωμάτων αυτών.

Άρθρο 5 Έκθεση του οργάνου διοίκησης

1. Το όργανο διοίκησης ημεδαπής συγχωνευόμενης εταιρείας συντάσσει έκθεση που υποβάλλεται στη γενική συνέλευση των εταίρων της, η οποία εξηγεί και αιτιολογεί τις νομικές και οικονομικές πτυχές, καθώς και τις συνέπειες της διασυννοριακής συγχώνευσης για τα μέλη, τους πιστωτές και τους εργαζομένους.

2. Η έκθεση τίθεται στη διάθεση των εταίρων και των εκπροσώπων των εργαζομένων ή, εάν δεν υπάρχουν εκπρόσωποι, των ιδίων των εργαζομένων τουλάχιστον ένα μήνα πριν από την ημερομηνία της γενικής συνέλευσης, της οποίας γίνεται μνεία στο άρθρο 7. Η παραπάνω έκθεση καταχωρείται στο Τμήμα ΓΕΜΗ της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου του Υπουργείου Ανάπτυξης.

3. Εφόσον στο όργανο διοίκησης περιέλθει εγκαίρως η γνώμη των εκπροσώπων των εργαζομένων της εταιρείας, σύμφωνα με το π.δ. 240/2006 (ΦΕΚ 252 Α'), η εν λόγω γνώμη προσαρτάται στην έκθεση.

Άρθρο 6 Έκθεση ανεξαρτήτων εμπειρογνώμωνων

1. Για καθεμιά από τις εταιρείες που συγχωνεύονται συντάσσεται έκθεση ανεξαρτήτων εμπειρογνώμωνων, η οποία απευθύνεται προς τους εταίρους και είναι διαθέσιμη τουλάχιστον ένα μήνα πριν από την ημερομηνία σύγκλησης της γενικής συνέλευσης του άρθρου 7. Οι εμπειρογνώμονες αυτοί μπορεί να είναι νομικά ή φυσικά πρόσωπα και ορίζονται από τις εταιρείες που συγχωνεύονται.

2. Αντί των εμπειρογνώμωνων που ενεργούν για λογαριασμό καθεμιάς από τις εταιρείες που συγχωνεύονται, ένας ή περισσότεροι ανεξάρτητοι εμπειρογνώμονες, οι οποίοι διορίζονται για το σκοπό αυτόν, κατόπιν κοινής αίτησης των συγχωνευόμενων εταιρειών, από δικαστική ή διοικητική αρχή του κράτους-μέλους η νομοθεσία του οποίου διέπει μία από τις εταιρείες που συγχωνεύονται ή την εταιρεία που προκύπτει από τη διασυννοριακή συγχώνευση, ή οι οποίοι είναι εγκεκριμένοι από τέτοια αρχή, μπορούν να εξετάσουν το κοινό σχέδιο διασυννοριακής συγχώνευσης και να συντάξουν ενιαία γραπτή έκθεση προοριζόμενη για το σύνολο των εταίρων. Αρμόδια διοικητική αρχή για το διορισμό των ανωτέρω ανεξαρτήτων εμπειρογνώμωνων στην ημεδαπή είναι η Διεύθυνση Ανωρύμων Εταιρειών και Πίστωσης της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου του Υπουργείου Ανάπτυξης.

3. Η έκθεση των εμπειρογνώμωνων περιλαμβάνει τα στοιχεία που προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 71 του κ.ν. 2190/1920 περί ανωνύμων εταιρειών. Οι εμπειρογνώμονες έχουν το δικαίωμα να ζητούν από καθεμιά από τις εταιρείες που συγχωνεύονται κάθε πληροφορία που θεωρούν αναγκαία για την εκπλήρωση των καθηκόντων τους.

4. Εάν το σύνολο των εταίρων καθεμιάς από τις εταιρείες που συμμετέχουν στη διασυννοριακή συγχώνευση συμφωνεί, δεν απαιτείται η εξέταση του κοινού σχεδίου διασυννοριακής συγχώνευσης και η σύνταξη σχετικής έκθεσης από ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες.

Άρθρο 7 Έγκριση από τη γενική συνέλευση

1. Η γενική συνέλευση καθεμιάς από τις εταιρείες που συγχωνεύονται, αφού λάβει γνώση των εκθέσεων που προβλέπονται στα άρθρα 5 και 6, αποφασίζει την έγκριση του κοινού σχεδίου διασυννοριακής συγχώνευσης. Στις ημεδαπές εταιρείες που συγχωνεύονται, για τη λήψη της απόφασης αυτής απαιτείται η αυξημένη για τη συγχώνευση απαρτία και πλειοψηφία της ημεδαπής νομοθεσίας ανά εταιρικό τύπο.

2. Αν υπάρχουν περισσότερες κατηγορίες μετοχών, η απόφαση της γενικής συνέλευσης για τη συγχώνευση τελεί υπό την έγκρισή της ή των κατ' ιδίαν κατηγοριών μετόχων, τα δικαιώματα των οποίων θίγονται από τη συγχώνευση, κατά τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου 72 του κ.ν. 2190/1920.

3. Αν υπάρχουν δανειστές με ομολογίες μετατρέψιμες

σε μετοχές τουλάχιστον σε μία από τις εταιρείες που συγχωνεύονται, η απόφαση για συγχώνευση πρέπει να εγκριθεί και από τους δανειστές αυτούς.

4. Η γενική συνέλευση καθεμιάς από τις εταιρείες που συγχωνεύονται μπορεί να θέσει ως όρο πραγματοποίησης της διασυννοριακής συγχώνευσης την εκ μέρους της ρητή επικύρωση των διατυπώσεων εφαρμογής για τη συμμετοχή των εργαζομένων στην εταιρεία που προκύπτει από τη διασυννοριακή συγχώνευση.

Άρθρο 8

Προστασία μειοψηφίας και πιστωτών

1. Οι εταίροι ημεδαπής συγχωνευόμενης εταιρείας, οι οποίοι αντιτάχθηκαν στη λήψη της απόφασης για τη διασυννοριακή συγχώνευση δικαιούνται, εντός μηνός από την ημερομηνία που η Γενική Συνέλευση ενέκρινε τη διασυννοριακή συγχώνευση:

α) Να απαιτήσουν με αγωγή από την ημεδαπή εταιρεία που συμμετέχει σε διασυννοριακή συγχώνευση την εξαγορά των τίτλων ή μεριδίων τους, εφόσον η ημεδαπή εταιρεία είναι απορροφούμενη ή η νέα εταιρεία που προκύπτει από τη διασυννοριακή συγχώνευση έχει την έδρα της σε άλλο κράτος-μέλος, κατ' αναλογία προς το αντίστοιχο δικαίωμα εξόδου που προβλέπεται στη διαδικασία της μεταφοράς της έδρας στην αλλοδαπή, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 49α του κ.ν. 2190/1920. Για την εξασφάλιση της καταβολής του τιμήματος εξαγοράς μπορεί να διαταχθούν ασφαλιστικά μέτρα.

β) Να αξιώσουν την καταβολή αποζημίωσης, εφόσον η σχέση ανταλλαγής των τίτλων ή μεριδίων τους με τίτλους ή μερίδια της απορροφούσας έχει ορισθεί αδικαιολόγητα χαμηλά, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 77α του κ.ν. 2190/1920. Η διαδικασία της συγχώνευσης δεν αναστέλλεται. Η ως άνω διαδικασία αποζημίωσης των μειοψηφούντων εταίρων ημεδαπής συγχωνευόμενης εταιρείας, λόγω μη δίκαιης σχέσης ανταλλαγής, εφαρμόζεται μόνον εφόσον αντίστοιχη διαδικασία προβλέπεται στις νομοθεσίες των λοιπών εταιρειών που συγχωνεύονται ή εφόσον οι άλλες εταιρείες που συγχωνεύονται, που είναι εγκατεστημένες σε κράτος-μέλος, το οποίο δεν προβλέπει τέτοια διαδικασία, αποδέχονται ρητά, κατά την έγκριση του σχεδίου διασυννοριακής συγχώνευσης, τη δυνατότητα των εταίρων της ημεδαπής συγχωνευόμενης εταιρείας να κάνουν χρήση της εν λόγω διαδικασίας. Η απόφαση που λαμβάνεται κατά τη διαδικασία αυτή είναι δεσμευτική για την εταιρεία που προκύπτει από τη διασυννοριακή συγχώνευση και για όλους τους εταίρους της.

2. Για την προστασία των δικαιωμάτων των πιστωτών ημεδαπής συγχωνευόμενης ανώνυμης εταιρείας ή εταιρείας περιορισμένης ευθύνης, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 70 του κ.ν. 2190/1920 και 54 του κ.ν. 3190/1955 (ΦΕΚ 91 Α'), αντιστοίχως.

Άρθρο 9

Πιστοποιητικό πριν από τη συγχώνευση

1. Αρμόδια αρχή για τον έλεγχο της νομιμότητας της διασυννοριακής συγχώνευσης κατά το τμήμα της διαδικασίας που αφορά συγχωνευόμενες εταιρείες που υπάγονται στην ημεδαπή νομοθεσία είναι η Διεύθυνση Ανωνύμων Εταιρειών και Πίστεως της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου του Υπουργείου Ανάπτυξης.

2. Η ανωτέρω αρχή χορηγεί αμελλητί στις εταιρείες που συγχωνεύονται και τις οποίες διέπει η ημεδαπή νομοθεσία πιστοποιητικό με το οποίο βεβαιώνεται η ορθή εκτέλεση των πράξεων και των διατυπώσεων που προηγούνται της συγχώνευσης.

3. Η αρχή της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου μπορεί να εκδώσει το πιστοποιητικό της παραγράφου 2, ακόμη και εάν εκκρεμεί διαδικασία αποζημίωσης των μειοψηφούντων εταίρων κατά τα οριζόμενα στην περίπτωση β' της παραγράφου 1 του άρθρου 8 του παρόντος. Στο πιστοποιητικό πρέπει να επισημαίνεται ότι εκκρεμεί αντίστοιχη διαδικασία.

Άρθρο 10

Έλεγχος της νομιμότητας της διασυννοριακής συγχώνευσης

1. Αρμόδια αρχή για τον έλεγχο της νομιμότητας και την έγκριση της διασυννοριακής συγχώνευσης κατά το τμήμα της διαδικασίας που αφορά την ολοκλήρωση της διασυννοριακής συγχώνευσης και, κατά περίπτωση, τη σύσταση της νέας εταιρείας που προκύπτει από τη διασυννοριακή συγχώνευση είναι η Διεύθυνση Ανωνύμων Εταιρειών και Πίστεως της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου του Υπουργείου Ανάπτυξης. Η ως άνω αρχή ελέγχει, ιδίως, εάν οι εταιρείες που συγχωνεύονται ενέκριναν το κοινό σχέδιο διασυννοριακής συγχώνευσης υπό τους ίδιους όρους, και, ανάλογα με την περίπτωση, εάν οι τρόποι συμμετοχής των εργαζομένων καθορίστηκαν σύμφωνα με το άρθρο 14.

2. Για το σκοπό αυτόν, καθεμία από τις μη ημεδαπές εταιρείες που συγχωνεύονται, υποβάλλει, στην αρχή που προβλέπει η παράγραφος 1, το πριν από τη συγχώνευση πιστοποιητικό, εντός έξι μηνών από την ημερομηνία εκδόσεώς του από την αρμόδια σύμφωνα με τις οικείες νομοθεσίες των ενδιαφερόμενων κρατών - μελών αρχή, καθώς και το κοινό σχέδιο διασυννοριακής συγχώνευσης που έχει εγκριθεί από τη γενική συνέλευση κατά το άρθρο 7.

Άρθρο 11

Ολοκλήρωση και έναρξη αποτελεσμάτων της διασυννοριακής συγχώνευσης

1. Η σύμβαση διασυννοριακής συγχώνευσης καταρτίζεται με συμβολαιογραφικό έγγραφο, στο οποίο προσαρτάται υπεύθυνη δήλωση του άρθρου 8 του ν. 1599/1986 (ΦΕΚ 75 Α'), ότι δεν προβλήθηκαν αντιρρήσεις από τους εταίρους της μειοψηφίας και τους πιστωτές ή ότι οι τυχόν προβληθείσες επιλύθηκαν, εφόσον η απορροφούσα εταιρεία ή η προκύπτουσα από τη διασυννοριακή συγχώνευση εταιρεία έχει έδρα στην ημεδαπή.

2. Η διασυννοριακή συγχώνευση ολοκληρώνεται με την καταχώριση της εγκριτικής πράξης του Υπουργού Ανάπτυξης, η οποία έχει συστατικό χαρακτήρα, στο Τμήμα ΓΕΜΗ που τηρείται στη Γενική Γραμματεία Εμπορίου του Υπουργείου Ανάπτυξης και σχετική ανακοίνωση δημοσιεύεται από τη Διεύθυνση Ανωνύμων Εταιρειών και Πίστεως της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου του Υπουργείου Ανάπτυξης στο τεύχος ΑΕ - ΕΠΕ και ΓΕΜΗ της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως.

Η ανωτέρω Διεύθυνση μετά την καταχώριση στο ΓΕΜΗ της εγκριτικής πράξης του Υπουργού Ανάπτυξης ενημερώνει, χωρίς καθυστέρηση, τα σχετικά μητρώα των κρα-

τών-μελών στη νομοθεσία των οποίων υπάγονται οι άλλες εταιρείες που συγχωνεύονται. Η ενδεχόμενη διαγραφή της παλαιάς καταχώρισης ισχύει μετά την παραλαβή της σχετικής κοινοποίησης και όχι πριν.

3. Όταν η έγκριση της διασυννοριακής συγχώνευσης γίνεται από την αρμόδια αρχή άλλου κράτους-μέλους, η διαγραφή της ημεδαπής απορροφούμενης εταιρείας από το ΓΕΜΗ γίνεται από τη Διεύθυνση Ανωνύμων Εταιρειών και Πίστεως της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου του Υπουργείου Ανάπτυξης αμέσως μετά την κοινοποίηση της καταχώρισης της εγκριτικής απόφασης της διασυννοριακής συγχώνευσης.

Άρθρο 12

Αποτελέσματα της διασυννοριακής συγχώνευσης

Από την ημερομηνία καταχώρισης της εγκριτικής απόφασης του Υπουργείου Ανάπτυξης στο Τμήμα ΓΕΜΗ του άρθρου 11 του παρόντος νόμου, η διασυννοριακή συγχώνευση παράγει τα εξής αποτελέσματα:

1. Για συγχώνευση που πραγματοποιείται σύμφωνα με τα στοιχεία α' και γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του παρόντος:

α) το σύνολο του ενεργητικού και παθητικού της απορροφούμενης εταιρείας μεταβιβάζεται στην απορροφούμενη εταιρεία·

β) οι εταίροι της απορροφούμενης εταιρείας γίνονται εταίροι της απορροφούσας εταιρείας·

γ) η απορροφούμενη εταιρεία παύει να υφίσταται.

2. Για συγχώνευση που πραγματοποιείται σύμφωνα με το στοιχείο β' της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του παρόντος:

α) το σύνολο του ενεργητικού και παθητικού των συγχωνευόμενων εταιρειών μεταβιβάζεται στη νέα εταιρεία·

β) οι εταίροι των συγχωνευόμενων εταιρειών γίνονται εταίροι της νέας εταιρείας·

γ) οι εταιρείες που συγχωνεύονται παύουν να υφίστανται.

3. Εάν, σε περίπτωση διασυννοριακής συγχώνευσης εταιρειών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος νόμου απαιτούνται, από την ελληνική νομοθεσία, ιδιαίτερες διατυπώσεις, προκειμένου η μεταβίβαση ορισμένων περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που εισφέρουν οι εταιρείες που συγχωνεύονται, να μπορεί να αντιταχθεί έναντι τρίτων, οι διατυπώσεις αυτές τηρούνται από την εταιρεία που προκύπτει από τη διασυννοριακή συγχώνευση.

4. Τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των συγχωνευόμενων εταιρειών που απορρέουν από συμβάσεις εργασίας ή από σχέσεις εργασίας, τα οποία υφίστανται κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της διασυννοριακής συγχώνευσης, μεταφέρονται, στην εταιρεία που προκύπτει από τη διασυννοριακή συγχώνευση, από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της διασυννοριακής συγχώνευσης.

5. Δεν ανταλλάσσονται μετοχές της απορροφούμενης εταιρείας έναντι μετοχών της απορροφούμενης εταιρείας τις οποίες κατέχει:

α) είτε η ίδια η απορροφούμενη εταιρεία ή πρόσωπο που ενεργεί εξ ιδίου ονόματος αλλά για λογαριασμό της εταιρείας·

β) είτε η απορροφούμενη εταιρεία ή πρόσωπο που ενεργεί εξ ιδίου ονόματος αλλά για λογαριασμό της εταιρείας.

Άρθρο 13

Απορρόφηση εταιρείας από άλλη που κατέχει το 100% των τίτλων της

Όσakis η διασυννοριακή συγχώνευση με απορρόφηση πραγματοποιείται από εταιρεία, η οποία κατέχει το σύνολο των τίτλων ή μεριδίων, οι οποίοι παρέχουν δικαίωμα ψήφου στη γενική συνέλευσή της ή των απορροφούμενων εταιρειών:

α) δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις των στοιχείων β', γ' και ε' του άρθρου 3, του άρθρου 6 και του στοιχείου β' της παραγράφου 1 του άρθρου 12 του παρόντος νόμου, και

β) δεν εφαρμόζεται η παράγραφος 1 του άρθρου 7 ως προς την ή τις απορροφούμενες εταιρείες.

Άρθρο 14

Συμμετοχή των εργαζομένων

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, η εταιρεία που προκύπτει από τη διασυννοριακή συγχώνευση υπόκειται στους ισχύοντες στην ημεδαπή κανόνες, όσον αφορά τη συμμετοχή των εργαζομένων.

2. Οι ανωτέρω κανόνες δεν έχουν εφαρμογή στις περιπτώσεις:

- όταν τουλάχιστον μία από τις εταιρείες που συγχωνεύονται έχει, κατά το εξάμηνο που προηγείται της δημοσίευσης του σχεδίου διασυννοριακής συγχώνευσης όπως προβλέπει το άρθρο 4, μέσο αριθμό εργαζομένων άνω των πεντακοσίων (500) και λειτουργεί με κανόνες συμμετοχής των εργαζομένων, κατά την έννοια του στοιχείου ια' του άρθρου 2 του π.δ. 91/2006 (ΦΕΚ 92 Α'),

- ή εφόσον η ημεδαπή νομοθεσία,

α) δεν προβλέπει τουλάχιστον το ίδιο επίπεδο συμμετοχής των εργαζομένων, όπως ισχύει στις οικείες εταιρείες που συγχωνεύονται, το οποίο εκφράζεται με την αναλογία των εκπροσώπων των εργαζομένων μεταξύ των μελών του διοικητικού ή εποπτικού οργάνου ή των οικείων επιτροπών τους ή της ομάδας που διευθύνει τις παραγωγικές μονάδες της επιχείρησης, εφόσον προβλέπεται η εν λόγω εκπροσώπηση, ή

β) δεν προβλέπει ότι οι εργαζόμενοι στις εγκαταστάσεις της εταιρείας που προκύπτει από τη διασυννοριακή συγχώνευση, οι οποίες βρίσκονται σε άλλα κράτη-μέλη, μπορούν να ασκούν τα ίδια δικαιώματα συμμετοχής με αυτά που απολαμβάνουν οι εργαζόμενοι που απασχολούνται στην ημεδαπή.

3. Στην περίπτωση της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, η συμμετοχή των εργαζομένων στην εταιρεία που προκύπτει από τη διασυννοριακή συγχώνευση, καθώς και ο ρόλος τους κατά τον καθορισμό των αντίστοιχων δικαιωμάτων ρυθμίζονται, με την επιφύλαξη των παραγράφων 4 έως 6 του παρόντος άρθρου, κατ' αναλογία:

α) σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 12 του Κανονισμού 2157/2001, του άρθρου 25 του ν. 3412/2005 (ΦΕΚ 276 Α'), καθώς και των εξής διατάξεων του π.δ. 91/2006:

αα) άρθρο 3 παράγραφοι 1, 2 και 3, άρθρο 3 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο πρώτη περίπτωση και άρθρο 3 παράγραφος 4 δεύτερο εδάφιο, καθώς και άρθρο 3 παράγραφοι 5 και 7·

αβ) άρθρο 4 παράγραφος 1, άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχεία α', ζ' και η', καθώς και άρθρο 4 παράγραφος 3· αγ) άρθρο 5·

αδ) άρθρο 6·
αε) άρθρο 7 παράγραφος 1, άρθρο 7 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο·

αστ) άρθρα 8, 10 και 11 παράγραφοι 1 και 3·
αζ) τμήμα 3 του παραρτήματος, στοιχεία β', γ', δ' και β) σύμφωνα με τις εξής διατάξεις της Οδηγίας 2001/86/ΕΚ:

άρθρο 7 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο β' της Οδηγίας 2001/86/ΕΚ.

Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου και για την εφαρμογή των διατάξεων αναφοράς που περιλαμβάνονται στο τμήμα 3 στοιχείο β' του παραρτήματος του π.δ. 91/2006, τα ποσοστά αυξάνονται από 25% σε 33 1/3%.

4. Σύμφωνα με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου:

α) παρέχεται στα σχετικά όργανα των συγχωνευόμενων εταιρειών το δικαίωμα να επιλέξουν, χωρίς καμία προηγούμενη διαπραγμάτευση, να υπαχθούν απευθείας στις διατάξεις αναφοράς σχετικά με τη συμμετοχή που προβλέπονται στο στοιχείο αζ' του άρθρου 3 και να συμμορφωθούν προς αυτούς τους κανόνες από την ημερομηνία της καταχώρισης·

β) παρέχεται στην ειδική διαπραγματευτική ομάδα το δικαίωμα να αποφασίσει, με πλειοψηφία των δύο τρίτων των μελών που εκπροσωπούν τουλάχιστον τα δύο τρίτα των εργαζομένων, συμπεριλαμβανομένων των ψήφων των μελών που εκπροσωπούν εργαζόμενους σε τουλάχιστον δύο διαφορετικά κράτη-μέλη, να μην αρχίσει διαπραγματεύσεις ή να τερματίσει διαπραγματεύσεις που έχουν ήδη αρχίσει και να βασιστεί στους κανόνες συμμετοχής που ισχύουν στην ημεδαπή.

5. Όταν τουλάχιστον μία από τις εταιρείες που συγχωνεύονται λειτουργεί υπό καθεστώς συμμετοχής των εργαζομένων και η εταιρεία που προκύπτει από τη διασυννοριακή συγχώνευση διέπεται από τέτοιο καθεστώς σύμφωνα με τους κανόνες της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, η εταιρεία αυτή λαμβάνει υποχρεωτικά νομική μορφή που επιτρέπει την άσκηση των δικαιωμάτων συμμετοχής.

6. Εφόσον η εταιρεία που προκύπτει από τη διασυννοριακή συγχώνευση λειτουργεί υπό καθεστώς συμμετοχής των εργαζομένων, υποχρεούται να λαμβάνει μέτρα προκειμένου να διασφαλίσει, για τρία έτη από την έναρξη ισχύος της διασυννοριακής συγχώνευσης, την προστασία των δικαιωμάτων συμμετοχής των εργαζομένων στην περίπτωση μεταγενέστερων εγχώριων συγχωνεύσεων, εφαρμόζοντας κατ' αναλογία τους κανόνες του παρόντος άρθρου.

7. Οι εταιρείες που είναι εγκατεστημένες στην Ελλάδα και εμπίπτουν στις διατάξεις του παρόντος νόμου υποχρεούνται να γνωστοποιήσουν εγγράφως τον αριθμό των απασχολούμενων και τον αριθμό των εκπροσώπων των εργαζομένων, σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους, στις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας (Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας-Τμήμα Κοινωνικής Επιθεώρησης) εντός τριμήνου από της εφαρμογής του. Για τις εταιρείες εκείνες που θα συγχωνευτούν μετά τη δημοσίευση του παρόντος, η τρίμηνη προθεσμία αρχίζει από την ολοκλήρωση των διαδικασιών της συγχώνευσης, όπως αυτή ορίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 11 του παρόντος νόμου.

Άρθρο 15 **Άκυρτητα της συγχώνευσης**

Δεν μπορεί να κηρυχθεί άκυρη διασυννοριακή συγχώνευση που έχει αρχίσει να παράγει αποτελέσματα σύμφωνα με το άρθρο 11.

Άρθρο 16 **Ισχύς διατάξεων**

1. Για τα θέματα που δεν ρυθμίζονται από τον παρόντα νόμο εφαρμόζονται συμπληρωματικά και αναλογικά οι διατάξεις για τη συγχώνευση των ΑΕ και των ΕΠΕ του κ.ν. 2190/1920 και του ν. 3190/1955 αντιστοίχως, καθώς και οι διατάξεις του ν. 3412/2005 και του π.δ. 91/2006 περί Ευρωπαϊκής Εταιρείας και του ρόλου των εργαζομένων σε αυτή.

2. Μέχρι την έναρξη ισχύος του ΓΕΜΗ, οι προβλεπόμενες από τον παρόντα νόμο καταχωρίσεις σε αυτό θα γίνονται στο Μητρώο Ανωνύμων Εταιρειών της Διεύθυνσης Ανωνύμων Εταιρειών της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου.

3. Ο παρών νόμος δεν θίγει τις διατάξεις του ν. 3601/2007 (ΦΕΚ 178 Α') σχετικά με την «ανάληψη και άσκηση δραστηριοτήτων από τα πιστωτικά ιδρύματα, επάρκεια ιδίων κεφαλαίων των πιστωτικών ιδρυμάτων και των επιχειρήσεων παροχής επενδυτικών υπηρεσιών και λοιπές διατάξεις», όπως εκάστοτε ισχύει.

Άρθρο 17

Οι διατάξεις του παρόντος νόμου ισχύουν για διασυννοριακές συγχωνεύσεις, των οποίων το κοινό σχέδιο διασυννοριακής συγχώνευσης καταχωρείται στο Τμήμα ΓΕΜΗ που τηρείται στη Γενική Γραμματεία Εμπορίου του Υπουργείου Ανάπτυξης, δύο μήνες μετά από τη δημοσίευση του νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 18 **Έναρξη ισχύος**

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν στις επί μέρους διατάξεις ορίζεται διαφορετικά.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Πρ. Παυλόπουλος	Ι. Παπαθανασίου
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ	ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
Κ. Χατζηδάκης	Φ. Πάλλη-Πετραλιά
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ	
	Ν. Δένδιας

Αριθμ. 85/7/2009

ΕΚΘΕΣΗ
Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

**στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης «Δια-
 συνοριακές Συγχωνεύσεις Κεφαλαιουχικών Εταιρειών»**

Με το υπόψη νομοσχέδιο εναρμονίζεται η ελληνική νομοθεσία με τις διατάξεις της Οδηγίας 2005/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 26ης Οκτωβρίου 2005, σχετικά με τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις κεφαλαιουχικών εταιρειών διαφορετικών κρατών-μελών. Ειδικότερα:

1. Καθορίζονται: i) ο σκοπός του υπό ψήφιση νόμου, ii) το πεδίο εφαρμογής του, iii) η έννοια των όρων που αναφέρονται στο νομοσχέδιο για την εφαρμογή του κ.λπ..

(άρθρα 1 και 2)

2. Προβλέπεται η κατάρτιση, από τα όργανα διεύθυνσης ή διοίκησης καθεμιάς από τις εταιρείες που συγχωνεύονται, ενός κοινού σχεδίου διασυνοριακής συγχώνευσης, το οποίο θα πρέπει να περιλαμβάνει τα οριζόμενα στοιχεία.

(άρθρο 3)

3. Ρυθμίζονται θέματα αναφορικά με: i) τον τρόπο δημοσιοποίησης του προαναφερόμενου κοινού σχεδίου διασυνοριακής συγχώνευσης και ii) τη σύνταξη έκθεσης από το όργανο διοίκησης ημεδαπής συγχωνευόμενης εταιρείας, η οποία εξηγεί τις νομικές και οικονομικές πτυχές, καθώς και τις συνέπειες της διασυνοριακής συγχώνευσης για τα μέλη, τους πιστωτές και τους εργαζομένους.

(άρθρα 4 και 5)

4. Προβλέπεται η:

i) Σύνταξη έκθεσης, από ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες, για καθεμιά από τις εταιρείες που συγχωνεύονται, η οποία απευθύνεται προς τους εταίρους και περιλαμβάνει τα στοιχεία που ορίζουν οι διατάξεις του άρθρου 71 του κ.ν. 2190/1920 περί ανωνύμων εταιρειών. Εάν το σύνολο των εταίρων καθεμιάς από τις εταιρείες που συμμετέχουν στη διασυνοριακή συγχώνευση συμφωνεί, δεν απαιτείται η εξέταση του κοινού σχεδίου διασυνοριακής συγχώνευσης και η σύνταξη σχετικής έκθεσης από ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες.

ii) Υποχρέωση έγκρισης του σχεδίου διασυνοριακής συγχώνευσης από τη γενική συνέλευση καθεμιάς από τις συγχωνευόμενες εταιρείες.

(άρθρα 6 και 7)

5. Διασφαλίζονται, με δικαστική παρέμβαση, τα δικαιώματα των εταίρων ημεδαπής συγχωνευόμενης εταιρείας, οι οποίοι αντιτάχθηκαν στη λήψη της απόφασης για συγχώνευση, με την παροχή σε αυτούς: α) δικαιώματος εξαγοράς των τίτλων – μεριδίων τους, εφόσον η ημεδαπή εταιρεία είναι απορροφούμενη ή η προκύπτουσα από τη συγχώνευση εταιρεία έχει την έδρα της σε άλλο κράτος – μέλος, κατ' αναλογία προς το αντίστοιχο δικαίωμα εξόδου που προβλέπεται κατά τη μεταφορά της έδρας στην αλλοδαπή και β) δυνατότητας να αξιώσουν την καταβολή αποζημίωσης, όταν η σχέση ανταλλαγής των τίτλων ή μεριδίων, με τίτλους ή μερίδια της απορροφούσας, είναι ιδιαίτερα δυσμενής γι' αυτούς, σύμφωνα με τα οριζόμενα στα άρθρα 49α και 77α του κ.ν. 2190/1920 αντίστοιχα κ.λπ..

(άρθρο 8)

6. Ορίζεται η Διεύθυνση Ανωνύμων Εταιρειών και Πίστεως της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου του Υπουργείου Ανάπτυξης ως αρμόδια αρχή, για: i) τον έλεγχο της

νομιμότητας της διασυνοριακής συγχώνευσης, ii) την έκδοση του πιστοποιητικού με το οποίο βεβαιώνεται η ορθή εκτέλεση εκ μέρους της ημεδαπής εταιρείας, που συμμετέχει στη συγχώνευση, των πράξεων και των διατυπώσεων που προηγούνται της συγχώνευσης και iii) τον έλεγχο της νομιμότητας και την έγκριση της διασυνοριακής συγχώνευσης, στην περίπτωση κατά την οποία η προκύπτουσα από τη διασυνοριακή συγχώνευση εταιρεία έχει την έδρα της στην ημεδαπή. Ο συγκεκριμένος έλεγχος επικεντρώνεται κυρίως στο εάν οι γενικές συνελεύσεις ενέκριναν το κοινό σχέδιο διασυνοριακής συγχώνευσης με τους ίδιους όρους, καθώς και εάν έχει επιτευχθεί συμφωνία για τη συμμετοχή των εργαζομένων στην προκύπτουσα εταιρεία.

(άρθρα 9 και 10)

7.α.i) Καθορίζεται ο τύπος της σύμβασης διασυνοριακής συγχώνευσης, στην περίπτωση που η απορροφούσα ή η προκύπτουσα από τη διασυνοριακή συγχώνευση εταιρεία έχει έδρα στην ημεδαπή.

Σε περίπτωση καταχώρισης της προκύπτουσας εταιρείας στην ημεδαπή, η διασυνοριακή συγχώνευση ολοκληρώνεται με την καταχώριση της εγκριτικής πράξης του Υπουργού Ανάπτυξης, η οποία έχει συστατικό χαρακτήρα, στο Τμήμα του Γενικού Εμπορικού Μητρώου (Γ.Ε.ΜΗ.) της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου του Υπουργείου Ανάπτυξης.

ii) Προσδιορίζονται τα αποτελέσματα της διασυνοριακής συγχώνευσης κ.λπ..

β. Προβλέπεται η συμμετοχή των εργαζομένων στην προκύπτουσα εταιρεία, με τους αναφερόμενους όρους και προϋποθέσεις.

γ. Αποκλείεται η δυνατότητα κήρυξης διασυνοριακής συγχώνευσης ως άκυρης, εφόσον έχει αρχίσει να παράγει αποτελέσματα.

δ.i) Προβλέπεται η συμπληρωματική και αναλογική εφαρμογή των διατάξεων της ελληνικής νομοθεσίας περί συγχωνεύσεως ανωνύμων εταιρειών και εταιρειών περιορισμένης ευθύνης, για τα μη ρυθμιζόμενα, από τον υπό ψήφιση νόμο, ζητήματα.

ii) Αποσαφηνίζεται το μεταβατικό μητρώο καταχωρίσεων μέχρι την έναρξη ισχύος του Γ.Ε.ΜΗ. κ.λπ..

ε. Τίθεται ο χρόνος έναρξης ισχύος των εν λόγω ρυθμίσεων για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις.

(άρθρα 11-18)

Από τις προτεινόμενες διατάξεις δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Αθήνα, 14 Απριλίου 2009

Ο Γενικός Διευθυντής

Βασίλειος Λέτσιος